

своитѣ градове и села, направи много желѣзници, издигна индустрията, усъвършенствува земеделскитѣ произведения.

Българитѣ очакваха сгодно време да си възвѣрнатъ изгубеното. Тѣ искаха това да стане мирно, а не чрезъ война.

Най-сетне очакваното време дойде.

Отъ две години насамъ великиятъ германски народъ, начело съ своя смѣлъ водачъ, Адолфъ Хитлеръ, вѣди страшна война съ Англия и Франция. Германия поиска да ѝ се повѣрнатъ колониятѣ и да присѣдини къмъ себе си нѣкои нейни области, които по-рано ѝ бѣха отнети. Англия и Франция не рачиха да ѝ дадатъ нищо. Тогава Германия реши сама да вземе своето. Тя присѣдини Австрия, превзе Чехия, победи Полша, подчини Норвегия, Холандия, Белгия и Франция. Тя помогна на Унгария да вземе своитѣ земи отъ Румѣния и заедно съ Италия принудиха Румѣния да отстъпи на България заграбената отъ нея Добруджа.

Обаче, България имаше да взема заграбени земи отъ Югославия и Гърция. Тя ги покани съ добро да повѣрнатъ това, що сж взели съ сила и безъ да е тѣхно. България бѣше свързала преди четири години съ Югославия договоръ и съюзъ за вѣчно приятелство. Всѣки знаеше, че приятелството се поддържа съ добро и правда, та сърбитѣ доброволно ще повѣрнатъ надвзетитѣ земи. Сжщо така България вѣрваше, че и Гърция ще ни повѣрне заграбения бѣломорски брѣгъ. Ала и дветѣ тѣзи съседки не само че не искаха да ни върнатъ земитѣ, а свързаха договоръ съ турци и румѣни да нападнатъ България, ако тя иска да ѝ се върнатъ земитѣ. И така, съседитѣ на България решиха да задържатъ вѣчно за себе си българскитѣ земи и да погълнатъ българитѣ, които живѣятъ по тѣхъ.

Никой народъ съ име и честь не може да изтърпи такава неправда.

Не изтърпѣ и България.